

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Vrste bankarskih rizika". Rad ima 8 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Univerzitet za poslovne studije

Banja Luka

SEMINARSKI RAD

IZ PREDMETA: Međunarodno bankarstvo

TEMA: Vrste bankarskih rizika

VRSTE BANKARSKIH RIZIKA

Generalno bankarske rizike možemo dijeliti u 4 osnovne kategorije:

finansijski,

operativni,

poslovni i

rizik događaja.

FINANSIJSKI RIZIK – sastoji se od dvije kategorije:

čisti rizik – uključuje rizik likvidnosti, kreditni i rizik solventnosti, rezultuju gubitkom ako se njima ne upravlja na adekvatan način.

OPERATIVNI RIZIK – odnosi se na ukupnu strategiju banke:

organizaciju;

funkcionisanje internih sistema,

usklađenost poslovanja sa procedurama i

mjere protiv prevare.

POSLOVNI RIZIK – povezan je s okruženjem banke, uključujući makroekonomsko, političko, pravno i zakonodavno.

RIZIK DOGAĐAJA – najznačajniji predstavnici ove kategorije rizika su:

politički rizik i

rizik krize bankarskog sektora u cjelini.

Rizici su svojstveni bankarstvu i stalno su prisutni, manje ili više u bankarskom poslovanju. Osnovni rizici u poslovanju banke su:

Kreditni rizik,

Rizik likvidnosti,

Kamatni rizik,

Valutni rizik,

Rizik iz uslovnih obaveza.

KREDITNI RIZIK banke se sastoji u tome što uvijek postoji mogućnost da dužnici banke po kreditima koje im je banka plasirala ne vrata (ne otplate) kredit u cijelosti ili djelimično. Zbog toga dolazi do kreditnog gubitka. Treba reći da kreditni rizik uvijek postoji u bankarskom poslovanju, ali je bitno da ga banka minimizira i svede u granice tolerancije. Kod upravljanja kreditnim rizikom, bankarski menadžment ima na raspolaganju tri mogućnosti ili opcije:

minimiziranje kreditnog rizika putem selekcije kreditnih zahtjeva;

primjenjivanje limitnog sistema, na način utvrđivanja maksimalnog odnosa između likvidnih sredstava i ukupne aktive. Limiti se takođe mogu odrediti i prema visini kapitala i rezervi banke;

diverzifikacija kreditnih plasmana (kreditne aktive) čime se smanjuje kreditni rizik.

RIZIK LIKVIDNOSTI je možda najbitniji jer se u tržišnim ekonomijama i njihovim bankarskim sistemima, likvidnost banke posmatra kao neophodan (bitan) uslov bankarstva. Ovaj rizik nastaje po osnovu odliva depozita (preciznije, neto-odliva kao negativne razlike između priliva i odliva), zatim po osnovu izostanka očekivanog priliva sredstava, zatim na bazi aktiviranja uslovnih obaveza (npr. dospjelih garancija na naplatu od banke) itd. Međutim osnovni uzrok nastanka rizika likvidnosti je ročna transformacija sredstava banke. Radi se o tome da su izvori bankarskih sredstava sa kraćim rokovima dospjeća u odnosu na dospjeće plasiranih kredita iz takvih izvora sredstava. Dolazi, dakle do prelijevanja (transformacije) kratkoročnih izvora sredstava banke u njene dugoročne kreditne plasmane. Zbog ove asimetrije u formiranju i plasiranju bankarskih sredstava proizilazi da banke ustvari sa likvidnim sredstvima finansirau nelikvidne (dugoročne) kreditne plasmane što dovodi do rizika likvidnosti. Svaka banka zato mora utvrditi moguću gornju granicu ročne transformacije sredstava tipa – prelijevanja kratkoročnih sredstava u dugoročne plasmane. Obrnuti tip ročne neusklađenosti tj. neravnoteže između sredstava i plasmana (prelijevanje dugoročnih sredstava u kratkoročne plasmane) u praksi je rijedak slučaj i ne predstavlja opasnost za banke pogotovo ne na rizik likvidnosti.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com